

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/445/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115226846
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115226846.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave- mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, práv. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: E. H., nar. X.X.XXXX, občan SR, bytom Q., P. č. XX, zastúpený opatrovníkom Mesto Trenčín, Mierové námestie 2, Trenčín o zaplatenie 187,04€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.12.2015 (upravenou dňa 6.10.2016) domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 187,04€ spolu s úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 35,90€ od 12.8.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 93,50€ od 12.9.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 60,14€ od 12.10.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa ust. § 43 a nasl. Zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., ktorej práva, povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanému faktúry, z ktorých vyplýva dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky : č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95€ splatnú dňa 9.8.2011, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90€ splatnú dňa 11.8.2010, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50€ splatnú dňa 11.9.2010 a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14€ splatnú dňa 11.10.2010. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil. Žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi písomne uznal čo do dôvodu a výšky; uznaním záväzku sa žalovaný zaviazal na zaplatenie celej dlžnej sumy formou pravidelných mesačných splátok poukazovaných v prospech účtu žalobcu a to až do úplného zaplatenia , pod stratou výhody splátok. Uznaním dlhu došlo podľa § 110 ods.1 druhá veta Obč. zákonníka k založeniu novej 10-ročnej premlčacej doby a to bez ohľadu na to, či žalovaný, ktorý svoj dlh uznal, v čase jeho uznania vedel o tom, že dlh je premlčaný. Citoval judikáty a to rozhodnutie Najvyššieho súdu z 27.2.1968 sp.zn. 3Cz 6/68, Najvyššieho súdu ČR z 22.8.2007 sp.zn. 33Odo 934/2005 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/47/2013 z 29.1.2014. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 22.11.2013 bol pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 187,04€ s príslušenstvom postúpená na žalobcu. Žalobca si okrem istiny uplatnil

aj nárok na úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013 a podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013. Svoj nárok preukazoval listinnými dôkazmi a to : fotokópiou dlžných faktúr, uznaním dlhu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.11.2013 s identifikáciou postúpenej pohľadávky.

2. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. marca 2017, č.k. 14C/445/2015-45 súd výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 187,04 eur spolu s úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 35,90 eur od 12.08.2010 do zaplattenia, úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 93,50 eur od 12.09.2010 do zaplattenia, úrokom z omeškania 9% p.a. zo sumy 60,14 eur od 12.10.2010 do zaplattenia a náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uplatňoval svoj nárok na zaplattenie na základe uznania dlhu zo dňa 17.02.2014, ktorým sa v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi zaplatiť splatný peňažný dlh vzniknutý z titulu nezaplattených faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu uznania dlhu vyplýva, že ide o dlh za poskytnuté telekomunikačné služby a súvisiace nároky veriteľa, ktoré mu boli vystavené spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. na základe zmluvy o pripojení evidovanej pod kódom účastníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom jeho peňažný dlh ku dňu podpísania tohto uznania pozostával zo sumy 596,51 eur, ktorú tvorí dlžná istina 187,04 eur a úroky z omeškania 57,97 eur a náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka a zmluvná pokuta v dôsledku porušenia jeho povinností, vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení uzavretej s právnym predchodcom veriteľa v sume 351,50 eur. Žalovaný v čl. II uznania dlhu vyhlásil, že dlh špecifikovaný v čl. I neodvolateľne uznáva a toto písomné uznanie je prejavom jeho skutočnej, slobodnej a vážnej vôle a vyhlásil, že si je vedomý právnych následkov s týmto právnym úkonom spojených, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, § 3 ods. 1, § 39, § 558, § 100 ods. 1, § 101, § 110 ods. 1, 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8, § 7 ods. 1, 3, 4, § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že z obsahu žaloby, ako aj z pripojených faktúr je zrejmé, že záväzok uplatnený žalobou pochádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Záväzky zo spotrebiteľských zmlúv sa premlčujú vo všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie od vtedy, ako sa právo mohlo uplatniť po prvý raz. U faktúr uplatnených žalobou premlčacie doby na včasné uplatnenie práva na ich zaplattenie v konaní pred súdom začali plynúť dňom nasledujúcim po dátume ich splatnosti, teda u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95 eur splatnú dňa 09.08.2011 od 10.08.2011, u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90 eur splatnú dňa 11.08.2010 od 12.08.2010, u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50 eur splatnú dňa 11.09.2010 od 12.09.2010 a u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14 eur splatnú dňa 11.10.2010 od 12.10.2010. K písomnému uznaniu dlhu z týchto faktúr žalovaným došlo dňa 17.2.2014, čiže v tom čase boli premlčané všetky pohľadávky z faktúr splatných pred 17.2.2011, s výnimkou faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa uplatnil nárok na zmluvnú pokutu. Súd uznanie dlhu vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že žalobca dosiahol jeho uzatvorenie použitím nekalej obchodnej praxe. Súd mal za to, že uznanie premlčaného dlhu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy (v ktorej dlžník uznal aj dlh zo zmluvnej pokuty súdmi opakovane judikovanej a označenej za neprijateľnú zmluvnú podmienku) takýmto postupom zo strany dodávateľa je nekalou obchodnou praxou, a preto je absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Z týchto dôvodov súd na uznanie dlhu neprihliadol. Na premlčanie pohľadávok v spotrebiteľských veciach prihliadal súd ex offa na základe zákona č. 102/2014 Z.z. (článku VIII.) , ktorým došlo k novele zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorej bolo prijaté nové ustanovenie § 5b, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V danom prípade sa žalobca po úprave žaloby domáhal len zaplattenia 3 faktúr s úrokom z omeškania 9% ročne a to : faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90 eur splatnú dňa 11.08.2010, faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50 eur splatnú dňa 11.09.2010 a faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14 eur splatnú dňa 11.10.2010. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90 eur splatnej dňa 11.08.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.08.2010 a skončila sa dňa 12.08.2013. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50 eur splatnej dňa 11.09.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.09.2010 a skončila sa dňa 12.09.2013. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14 eur splatnej dňa 11.10.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.10.2010 a skončila sa dňa 12.10.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 21.12.2015, preto súd konštatoval, že

pohľadávky uplatnené žalobou sú už premlčané a nemôže plnenie z nich vrátane úrokov priznať a žalobu zamietol. Následne v zmysle § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalovanému náhradu trov konania, keďže bol úspešný v predmetnej veci.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, pričom si uplatnil aj náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaný uznal svoj dlh vzniknutý z titulu nezaplatenej ceny s jeho právnym predchodcom za riadne a včas poskytnuté telekomunikačné služby čo do právneho dôvodu a výšky. Súd však vyhodnotil uznanie dlhu ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi, hoci tento názor je podľa žalobcu absolútne nesprávny, nakoľko uznanie dlhu podpísal žalovaný sám ako jednostranný právny úkon. V takom prípade nemôže byť ani namieste argumentácia jeho nekalým konaním ako dodávateľa, pokiaľ žalovaný sám svoj dlh uznal a tento prejav vôle adresoval jemu ako jeho veriteľovi. Ďalej uviedol, že uznaním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ k založeniu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby bez ohľadu na to, či žalovaný, ktorý svoj dlh uznal, v čase uznania vedel alebo nevedel o premlčaní pohľadávky. OZ v § 558 nerozoberá dopad na plynutie premlčania pohľadávky v prípade uznania premlčaného dlhu bez vedomosti osoby, ktorá dlh uznáva. Nová desaťročná premlčacia doba začína plynúť priamo zo zákona, bez ohľadu na to, či uznávajúci prejav vykonal spotrebiteľ alebo nie. Uviedol, že vzhľadom na uvedené, najmä na predložené riadne platné písomné uznanie dlhu žalovaným, čím došlo zo zákona k založeniu plynutia novej premlčacej doby je preukázané, že jeho uplatnený nárok nebol premlčaný.

4. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17Co/128/2018-68 zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože v predmetnej veci jediným dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offo podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dňa 07.02.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). Tento nález bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 27.septembra 2018. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné. Napriek tomu nález Ústavného súdu Slovenskej republiky treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Nález ústavného súdu - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihliadanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami ústavy). Súdny súd pri rozhodovaní viazaný nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd poukázal na uznesenie (zjednocujúce stanovisko) pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11.10.2006, sp. zn. PL. ÚS 1/06, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo nikdy súčasťou právneho poriadku. Aj keď žalobca v odvolaní priamo nenamietal nesprávnosť tohto postupu súdu prvej inštancie (netvrdil, že ex offo prihliadanie na premlčanie je v rozpore s ústavou), namietal, že ním uplatnený nárok premlčaný nebol. Aplikácia protiústavného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súdom prvej inštancie v danej veci, predstavuje nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto aj keď súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, tak toto vyhodnocoval len v rozsahu potrebnom pre zistenie premlčania. Bol preto daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vyvodí z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v

takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu, pričom sa vysporiada aj s námietkami žalobcu, ktoré uviedol v podanom odvolaní, i námietkami opatrovníka, tvrdenými vo vyjadrení k podanému odvolaniu.

5. Súd zistil, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 30Ps/14/2009 -42 zo dňa 4.10.2010, právoplatného dňa 11.10.2010 pozbavený spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu a za opatrovníka mu bola spočiatku ustanovená D. P. a od 13.5.2016 je jeho opatrovníkom Mesto Trenčín. Opatrovník žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že právo žalobcu na úhradu dlžnej sumy za odvíja od faktúr, splatných v roku 2010. Toto právo však bolo premlčané, nakoľko sa nevykonalo v dobe ustanovenej zákonom. Premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa ako sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch a uvedený stav chcel žalobca zmeniť podpísaním uznania dlhu. V zmysle § 558 druhá veta Občianskeho zákonníka prejav o uznaní dlhu má účinky uznania len vtedy, ak ten, kto dlh uznal, o premlčaní vedel. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že duševne chorý žalovaný, ktorý mal v čase uznania dlhu 74 rokov vedel, že v čase podpísania dlhu bol jeho dlh v zmysle zákona premlčaný. Nebola premlčaná iba faktúra, ktorá nebola vystavená za poskytnuté telekomunikačné služby, ale ňou bola uplatnená zmluvná pokuta. Žalobca ako dôkaz predložil „Uznanie dlhu“, ktorým došlo k písomnému uznaniu dlhu žalovaným dňa 17.2.2014, teda v čase, keď bol žalovaný už viac ako 3 roky pozbavený spôsobilosti na právne úkony a komunikácia so žalovaným sa teda diala v čase, keď žalovaný nebol spôsobilý vlastným konaním vo vlastnom mene nadobúdať práva a povinnosti a takýto právny úkon je v zmysle § 38 Obč. zákonníka neplatný, pretože žalovaný v tom čase nemal spôsobilosť na právne úkony. Ďalej uviedol, že uznanie dlhu bolo absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 3 ods.1 a § 39 Obč. zákonníka a § 4 ods.8, § 7, § 8 ods.4 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že žalobca dosiahol jeho uzatvorenie použitím nekalej obchodnej praxe.

6. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (účinného do 30.6.2011) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

7. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

8. Podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

9. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

10. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 110 ods.1,3 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

13. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje osobitný predpis.

14. Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. v znení nesk. predpisov (účinného do 31.1.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uplatňoval svoj nárok na zaplatenie na základe uznania dlhu zo dňa 17.2.2014, ktorým sa v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi zaplatiť splatný peňažný dlh vzniknutý z titulu nezaplatených faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu uznania dlhu vyplýva, že ide o dlh za poskytnuté telekomunikačné služby a súvisiace nároky

veriteľa, ktoré mu boli vystavené spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. na základe zmluvy o pripojení evidovanej pod kódom účastníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným a spol. Slovak Telekom, a.s. pričom jeho peňažný dlh ku dňu podpísania tohto uznania pozostáva zo sumy 596,51€, ktorú tvorí dlžná istina 187,04€ a úroky z omeškania 57,97€ a náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods.3 Obč. zákonníka a zmluvná pokuta v dôsledku porušenia jeho povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení uzavretej s právnym predchodcom veriteľa v sume 351,50€. Žalovaný v čl. II uznania dlhu vyhlásil, že dlh špecifikovaný v čl. I neodvolateľne uznáva a toto písomné uznanie je prejavom jeho skutočnej, slobodnej a vážnej vôle a vyhlásil, že si je vedomý právnych následkov s týmto právnym úkonom spojených, čo potvrdil vlastnoručným podpisom.

16. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je zabezpečovacím inštitútom, ktorého podstatou je založenie právnej domnienky existencie dlhu v čase jeho uznania. Tým sa v spore posilňuje procesná pozícia veriteľa, pretože v nej nemusí dokazovať vznik dlhu ani jeho trvanie v čase, keď k uznaniu došlo. Je naopak na dlžníkovi, ktorý namietá, že dlh nevznikol, že bol splnený, prípadne zanikol, aby to preukázal. Na platné uznanie dlhu je okrem všeobecných náležitostí (§ 34 a nasl. Obč. zákonníka) potrebné, aby tento jednostranný právny úkon dlžník urobil písomnou formou, vyjadril v ňom prísľub zaplatenia dlhu a uviedol jeho dôvod a výšku (teda uznal dlh čo do dôvodu a výšky). Ustanovenie § 558 veta druhá Obč. zákonníka upravuje výnimku pre prípad, že uznávaný dlh je premlčaný a v takomto prípade má prejav o uznaní dlhu účinky uznania len vtedy, ak ten, kto dlh uznal, o premlčaní vedel. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia síce nemožno vyvodiť, že v prípade premlčaného dlhu sa v uznávacom prejave vyžaduje osvedčenie vedomosti o premlčaní. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vedomosť o premlčaní zaťažuje veriteľa. Ak dlžník o premlčaní nevedel, uznanie dlhu právny následok v podobe uvedenej právnej domnienky (že dlh v čase jeho uznania trval) nemá, avšak aj v takomto prípade takýto prejav má za následok zmenu premlčacej doby a začína plynúť nová 10-ročná premlčacia doba.

17. Z obsahu žaloby ako aj pripojených faktúr je zrejmé, že záväzok uplatnený žalobou pochádza zo spotrebiteľskej zmluvy. Záväzky zo spotrebiteľských zmlúv sa premlčujú vo všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie od vtedy, ako sa právo mohlo uplatniť po prvý raz. U faktúr uplatnených žalobou premlčacie doby na včasné uplatnenie práva na ich zaplatenie v konaní pred súdom začali plynúť dňom nasledujúcim po dátume ich splatnosti, teda u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95€ splatnú dňa 9.8.2011 od 10.8.2011, u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90€ splatnú dňa 11.8.2010 od 12.8.2010, u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50€ splatnú dňa 11.9.2010 od 12.9.2010 a u faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14€ splatnú dňa 11.10.2010 od 12.10.2010. K písomnému uznaniu dlhu z týchto faktúr žalovaným došlo dňa 17.2.2014, čiže v tom čase boli premlčané všetky pohľadávky z faktúr splatných pred 17.2.2011, s výnimkou faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa uplatnil nárok na zmluvnú pokutu.

18. Súd uznanie dlhu vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 38 ods.1 Obč. zákonníka z dôvodu, že v čase jeho uzatvorenia (17.2.2014) žalovaný už bol právoplatne (od 11.10.2010) rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č.k. 30Ps/14/2009 -42 zo dňa 4.10.2010 pozbavený spôsobilosti na právne úkony celkom a nemal spôsobilosť na žiadne právne úkony, vrátane spôsobilosti uznať dlh , ani posúdiť, či je tento premlčaný .

19. V danom prípade sa žalobca po úprave žaloby domáhal len zaplatenia 3 faktúr s úrokom z omeškania 9% ročne a to : faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90€ splatnú dňa 11.8.2010, faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50€ splatnú dňa 11.9.2010 a faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14€ splatnú dňa 11.10.2010. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 35,90€ splatnej dňa 11.8.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.8.2010 a skončila sa dňa 12.8.2013. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,50€ splatnej dňa 11.9.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.9.2010 a skončila sa dňa 12.9.2013. U faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu 60,14€ splatnej dňa 11.10.2010 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od 12.10.2010 a skončila sa dňa 12.10.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 21.12.2015, teda pohľadávky uplatnené žalobou sú už premlčané, žalovaný sa cestou opatrovníka premlčania dovolal a súd nemôže plnenie z nich vrátane úrokov priznať. Preto súd žalobu znovu zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v spore úspešný, avšak trovy mu nevznikli a preto mu súd ich náhradu nepriznal .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.